

 RAQUEL FONT 15/10/2016

El mestre del meu fill no em fa el pes, què faig?

Quan tenim un problema a l'escola el primer pas és evitar que creixi compartint-lo amb altres pares (i menys pel WhatsApp)

COMPARTEIX 548**COMENTA** 6

Al Jordi no li havien parlat gaire bé de la mestra que tindria la seva filla el curs passat. Hi havia rumors que no seguia gaire la línia del projecte educatiu del centre, i fins i tot li havia arribat que alguns pares s'havien queixat a la direcció. El Jordi, però, va preferir donar-li una oportunitat i no fer cas dels rumors. "De tota manera no hi havia per on passar", admet.

Aquella mestra seria la tutora de la Joana, de 8 anys, li agradés o no. Cada dia, però, quan la nena tornava a casa s'interessava per com li havia anat l'escola i si s'hi sentia a gust. "I la veritat -confessa el Jordi-és que la Joana anava a classe la mar de contenta i mai es va arribar a queixar de la mestra, al contrari". Fins i tot quan el Jordi s'hi va entrevistar en va sortir molt satisfet.

Si el Jordi no hagués obviat el que havia sentit de la mestra i no li hagués fet confiança, segur que hauria trobat arguments per confirmar les males informacions rebudes, assegura **Anna Ramis**, pedagoga, que explica que educar és una tasca compartida entre escola i família i aposta per la confiança com a base d'aquestes relacions.

El fill de la Cristina, per la seva banda, no havia tingut mai problemes importants, però el curs passat no mostrava gens d'interès per anar a l'escola, més aviat l'hi havien d'empènyer. Al Bruno cada dia li costava llevar-se, li faltava motivació i deia que se sentia poc acollit per la mestra. A la Cristina no li estranyava el que deia el seu fill perquè ella ja havia constatat personalment que aquella mestra tampoc era gaire agradable amb els pares: "Sovint no deia ni bon dia i el nano se sentia ignorat". Amb voluntat de resoldre la situació, el primer pas de la Cristina va ser demanar una entrevista amb la mestra. "Quan vaig tenir l'oportunitat de parlar amb ella de tu a tu, però, es van fer molt més evidents les poques habilitats comunicatives i la falta d'empatia", explica. Davant de l'immobilisme de la mestra, la Cristina va adreçar-se a la direcció, que ja estaven al cas de la situació perquè altres famílies també els havien advertit.

EVITAR FER SAFAREIG

Quan un mestre ens genera dubtes els pares normalment tendim a compartir-ho amb altres pares per refermar la nostra opinió. No obstant, Ramis creu que és molt arriscat fer-ho perquè "el primer pas per resoldre un conflicte és limitar-lo, impedir que creixi, com fan els bombers amb el foc", i compartir-ho amb altres pares pot fer que el problema se sobredimensioni, i més si es fa safareig a través de canals com el WhatsApp, que és "molt impulsiu".

"El primer pas per resoldre un conflicte és limitar-lo, impedir que creixi"

ANNA RAMIS - PEDAGOGA

Tant Anna Ramis com **Toni Aguilar**, que és professor de filosofia i director de l'Escola Pia Santa Anna de Mataró, estan d'acord que **quan els pares detectem algun problema o veiem alguna cosa que no ens acaba de fer el pes el millor que podem fer és expressar-ho, parlar directament amb el mestre afectat**. Això sí, avisen tots dos, no ens podem basar només en el que ens han dit els nanos, perquè sovint exageren o se'ls fa difícil fer un retrat exacte de la situació. Sigui el que sigui el que vulguem dir, sempre ho hem de fer de manera assertiva, és a dir, amb expressions del tipus "Nosaltres veiem...", "Nosaltres sentim...", "Ens sembla que...", "Voldríem...", "Ens agradaria...".

D'entrada hauríem de descartar anar a parlar amb el docent un grup de pares junts perquè és "la manera més fàcil perquè es tanquin els canals de recepció", diu Ramis. I afegeix: "Els mestres tenim tendència a sentir-nos atacats perquè com a col·lectiu tenim una gran inseguretat. **Hem perdut aquella autoritat que se'ns atorgava per definició**, i ara quan uns pares ens pregunten sentim que ens estan posant en dubte i que ens ataquen". Toni Aguilar comparteix la idea que "hi ha un cert descrèdit de la professió", però creu que és "absolutament injust, perquè la major part dels mestres s'estimen molt la seva feina".

CAL TEMPS I CANVIS

Si després de parlar amb el mestre amb qui tenim el problema no hem aconseguit trobar solucions, llavors és convenient recórrer a instàncies superiors: cap d'estudis o equip directiu. Ara bé, "abans s'ha de donar temps perquè es notin els canvis", reclama Ramis, perquè l'escola sovint és lenta i burocratitzada i alguns canvis poden comportar tot un curs.

Això no vol dir que quan un mestre no acaba de complir amb tot el que seria desitjable el nostre fill o filla hagi de perdre tot el curs. Segons Toni Aguilar, **ni una escola gran ni una de petita viu d'un mestre, sinó**

de tot un equip, d'un estil, d'una manera de fer. "Al mestre se li ha de demanar que sigui professional, que faci bé la feina i que segueixi la línia educativa que hem explicat a les famílies", però tampoc es pot pretendre que faci les classes a gust dels pares. Sigui com sigui, afegeix Ramis, "haver de tolerar durant un temps allò que no ens agrada tant o que no va tan bé és un aprenentatge brutal".

"Al mestre se li ha de demanar que sigui professional, que faci bé la feina i que segueixi la línia educativa que hem explicat a les famílies"

TONI AGUILAR - PROFESSOR

Toni Aguilar fa 20 anys que treballa com a professor i està convençut que la professió ha canviat molt els últims temps: "Abans ens preocupava molt més el contingut, i ara se'ns demana molt més: capacitat d'empatia, capacitat de comunicació, que entenguem les famílies, que ens hi acostem..."

Com a director, proporciona **formacions als mestres per aprendre a ser molt més comunicatius i tenir més habilitats socials.** I no només a classe, sinó també a les reunions amb els pares. "Si milloréssim la imatge a les reunions -assegura- la confiança dels pares milloraria, perquè si un mestre no sap comunicar-se amb les famílies potser tampoc no en sap amb la canalla". El pare que obria el reportatge, el Jordi, confirma que a vegades s'ha desmoralitzat després d'alguna reunió de grup de la classe, quan ha vist que el mestre no era capaç de parlar davant dels pares i només llegia el paper, o quan a la presentació hi havia faltes d'ortografia. "Segurament s'haurien de redefinir les competències que s'ensenyen als mestres a les universitats", assenyala Aguilar, que considera "molt important crear vincles, obrir l'escola i que els pares puguin veure el que es fa".

Així, abans de triar escola recomana visitar diversos centres, mirar bé l'estil i el projecte, "més enllà de l'edifici o de si algú que hi ha ens cau bé".

És cert, reconeix, que a les jornades de portes obertes “les escoles ens vestim de foto de casament” i el dia a dia no és així. Per això és important conèixer l’equip de mestres i fins i tot seria ideal que els nanos poguessin voltar per l’escola un o dos dies.

Crear nous mecanismes per relacionar-se

El curs passat una mestra del Vendrell va denunciar sis pares i mares perquè deia que havia sigut víctima d’actituds intimidatòries i comentaris difamatoris a través dels grups de WhatsApp. Els pares asseguraven que es van limitar a demanar formalment un canvi de tutora per als seus fills. A principis d’aquest curs a Pinell de Brai també hi va haver un conflicte entre uns pares i dues mestres. Segons la pedagoga Anna Ramis, no s’hauria d’arribar a aquests extrems, i reclama l’avaluació dels docents com a eina preventiva i de millora: “Ens ajudaria a adonar-nos que una persona s’està cremant i evitaríem que arribés a certs punts”. Ramis és del parer que l’administració pública hauria de tenir mecanismes per poder redirigir de manera temporal o permanentment docents que no estan en condicions d’atendre els nanos, cap a espais com centres de recursos, per exemple. I aposta per un sistema més similar al de Finlàndia, en què els mestres són municipals i no tenen plaça de per vida, sinó que la feina dels docents es va revisant i “a qui no va bé, l’acomiaten”.

◦ MESTRES

DESPLIGA ELS COMENTARIS ▼

6

TAMBÉ ET POT INTERESSAR

**Noves maneres d’ensenyar més enllà
dels llibres de text**